

RUPA JE U SUTRAŠNJICI

Kao dim što uzdiže se ka stropu, Mona, ja neprestano
Viđam stvari i pojave što video sam i juče.
A ipak se točkovi obrću, obrću se, Mona,
A što se onoga što viđam stalno tiče, Mona,
Ja stvarno ne znam šta da ti kažem –
Poput sunca koje se rađa, pokušavam, Mona,
Svakome do znanja da dam
Da ne nameravam niti da se prodam, ni da se predam.
Jeste, kaplje voda, osećaš li vodu, Mona,
Digni za tren glavu svoju s te gorke čaše žuči, Mona,
Ne zatvaraj vrata svoja, Mona,
Vatrogasac, gle, već hita, dovodi i svoje kolege,
O, Mona, evo i baštovana, svi vrtlari sveta su tu,
Gomile đubriva su spremne
Da prekriju, da uguše tvoju bol, Mona...
O, Mona, i voda je nadošla,
I uvrla je voda, i vri, i, za koji tren, Mona,
Ne zadugo, za koji tren, uskoro, Mona,
Kao rupa kakva koja iščekuje nas u budućnosti, Mona,
Kao rupa koja bi se gotovo i dala popuniti, Mona,
Kada stignemo tamo, kada dospemo do nje, Mona,
Možda bi
Smo je i mogli ispuniti
Kada dospemo do nje,
Mona...

Riči Hejvns, rođen je 1941. godine u njujorškoj četvrti Bronks, punim imenom Ričard Pi Hejvns /Richard P. Havens/, crnputi je američki kantautor, svirač udaraljki, gitare (obično u otvorenim štimovima, koristeći desnu šaku pritom, tako da svira uraganske ritmičke sekvence, gotovo zamenjujući bubnjarske ili perkusionističke deonice) i sitara, slikar i pesnik, ilustrator i pisac bajki za decu, uspešan filmski glumac, proslavio se pre svega 1969. nezaboravnim nastupom na otvaranju kulturnog festivala u Vudstoku, i originalnim obradama tuđih pesama, pre svih – „Bitlsa“, Boba Dilana, Lionarda Koena i Dina Valentija.